

17 de febrer, 1955

Senyor Emili Giralt
Henderson Hall
NEWCASTLE UPON-TYNE, 7

Estimat amic:

Contesto la seva carta del 4 del corrent, que he rellegit algunes vegades i que no he contestat abans perquè tinc molta feina i m'haig de resoldre personalment la meva correspondència en català.

En primer lloc, el felicito per la seva activitat. Encara que vostè pugui dubtar dels resultats de la seva tasca a Newcastle, no tinc cap mena de dubte que serà tan profitosa per a vostè com per als seus deixebles. Celebro la seva activitat per a desenvolupar un petit cercle català aquí. Ja veurà com la cosa arrelarà i com un dia podrà recollir la llever que ara sembra. Tots nosaltres li'n restarem agraïts.

Després, li prego que es fixi amb la còpia de la carta que acabo d'escriure a En Mercader i que incloc amb la present. Com que deu haver rebut la proposta de col·laborar a "Hispania", em permeto de demanar-li el seu parer als principis generals de política científica que hi estableixo. De cap manera voldria perjudicar-lo el dia de demà si vostè considerés contrària a la meua la seva opinió.

Quant a la part essencial de la seva carta, comprenc perfectament la seva posició i encara la seva psicologia actual. Es troba vostè al començament de la seva vida científica, amb una declarada voluntat d'investigador, i li sembla una muntanya tornar aquí i trobar-se en l'estat anterior. Fent la viu-viu, com vostè escriu tan encertadament. Aquesta visió és, permeti'm que li ho digui, absolutament falsa. Ni vostè ni les coses són ja les mateixes, excepte la seguretat de les amistats fetes i la solidesa del grup que formem -que formem tots, no que formo jo amb uns factors mecànics que serieu els meus ex-deixebles.

Vostè, amic Giralt, no solament es de la colla, sinó que és la colla mateixa. Em pregunto: com podria ésser altrament, si tots hem contribuït a definir-la? Vostè creu que alguna vegada ha n'ha separat el seu temperament reservat i la displicència a actuar en les tasques que l'aparten de l'Arxiu. Abandoni aquesta creença. En una colla ben organitzada no tothom serveix per a les mateixes coses, i si

.../...

.../...

de vegades he trobat que vostè fallava en algun respecte de la tasca que li havia estat encomenada, sempre ho he atribuït a la necessitat d'emprar-lo en un lloc que no li era gens comode o avinent, pero que, malgrat tot, s'havia de cobrir. Per tant, jo el considero insubstituïble en l'aspecte de la recerca històrica de caire econòmic i social, i com a futur cap de grup d'una secció adient en el Centre d'Estudis Històrics Internacionals, institució fortament relacionada amb la Universitat i el Consell.

Li dic això perquè sàpiga que l'espero. Ara o d'aquí dos anys?. No ho sè. Això he de decidir-ho vostè. Nosaltres estem preparant el terreny perquè sigui possible començar a treballar seriosament en aquest país. Hem donat grans passes en aquest sentit. Pero, de moment, encara estem en plena lluita. Si vostè vol venir abans, assistirà als darrers espetecs de la batalla. Si no, potser sols li tocarà la corona de llorer. En tot cas, confio en vostè i espero que la seva estada a Anglaterra li haurà anat de primera, i que al seu retorn tots ens beneficiarem dels seus progressos.

I si pot, treballi una mica per l'Indice. Aquest és un rector de combat del qual no podem desertar.

Amb la més viva amistat, el saluda afectuosament,

JV/CG.